

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4486/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: יוסף אלוני

נגד

המשיב: המרכז לגביית קנסות

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

1. על העותר הוטל לשלם פיצוי כספי בסכום של 47,000 ש"ח במסגרת גזר דין פלילי שניתן נגדו ביום 8.5.2006. כיום, נוכח הצטברות ריבית פיגורים, עומד סכום הפיצוי על סך של כ-210,000 ש"ח. העותר מבקש כי נורה על הסרת הריביות כך שהפיצוי ישוב לסכומו המקורי וכן כי נורה על הסרת העיקול שהטיל המשיב (להלן: המרכז לגביית קנסות) על חשבונו לאחר שלא עמד בתשלום החוב. עוד מבקש העותר כי נוציא מלפנינו צו ביניים המורה למרכז לגביית קנסות לחדול מהליכי גבייה בעניינו עד להשלמת בירור העתירה.

2. בעתירתו מסביר העותר כי הוא פנה בשנת 2013 למרכז לגביית קנסות וכי בעקבות זאת הורתה הרשמת על פריסת תשלום החוב. אולם, במקביל הוטל עיקול על חשבון הבנק של העותר, ונמנעה ממנו היכולת לעשות בו שימוש. לפיכך, הוא הגיש בקשה למרכז להסרת העיקול אך זו נדחתה, וכך גם לגבי ערעור שהגיש לבית משפט השלום ולאחר מכן לבית המשפט המחוזי. נוכח קושי בתשלום הפיצוי, פנה העותר בשנת 2015 להליכי פשיטת רגל, ניתן צו כינוס נכסים בעניינו, ובסופו של יום בשנת

2020 ניתן לו צו הפטר. העותר מוסיף כי המרכז לגביית קנסות עיקל מחשבונו סכום של 46,200 ש"ח, אותו קיבל כפיצויים בעקבות תאונת דרכים שעבר – סכום העולה כמעט לכדי הפיצוי המקורי שהיה עליו לשלם. העותר פנה למרכז לגביית קנסות פעם נוספת, וביום 31.5.2023 החליט מנהל המרכז לפרוס את חובו של העותר ל-80 תשלומים שווים ורצופים, אולם לטענתו בקשתו להסרת העיקול סורבה. העותר טוען כי במהלך השנים לא ניתנה לו הזדמנות של ממש לשלם את החוב, משום שמאז מתן גזר הדין הוא ריצה 7 שנים במאסר ולאחר מכן התנהל הליך פשיטת הרגל אשר גזר עליו איסורים שונים. העותר ממשיך וטוען כי הוא עשה מאמצים רבים לשלם את החוב אך מצבו הכלכלי רע ביותר ואין באפשרותו לעמוד בו.

3. דין העתירה להידחות על הסף בשל קיומו של סעד חלופי.

בכל הנוגע להסרת העיקול מחשבונו של העותר, עליו לפנות בעניין לרשם המרכז לגביית קנסות בהתאם לקבוע בסעיף 7 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995. אם בקשתו תידחה, פתוחה בפניו האפשרות לפנות בבקשת רשות לערער על ההחלטה לבית משפט השלום בהתאם להוראת סעיף 17 לחוק זה. ויובהר, לדבריו העותר כבר נקט בהליכים אלה בשנת 2013, או בסמוך לכך, ואולם לאור הזמן שחלף, ושינוי הנסיבות האפשרי, אין מניעה שיגיש בשנית בקשה כאמור. למותר לציין כי איננו מביעים כל עמדה לגופה של בקשה כזו, ככל שתוגש.

בכל הנוגע לבקשה לביטול ריבית הפיגורים שנוספה לפיצוי הכספי – הסמכות לדון בבקשה זו מסורה לבית המשפט שגזר את דינו של העותר וזוהי הכתובת אליה עליו לפנות (רע"א 8994/11 חליל נ' מדינת ישראל (29.4.2012); בג"ץ 3841/22 גולצמן נ' המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (15.8.2022)).

4. אשר על כן העתירה נדחית וממילא נדחית הבקשה למתן צו ביניים. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ו בסיון התשפ"ג (15.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט